Szellő ring, lepke száll…

Guti Tünde gyermekversei

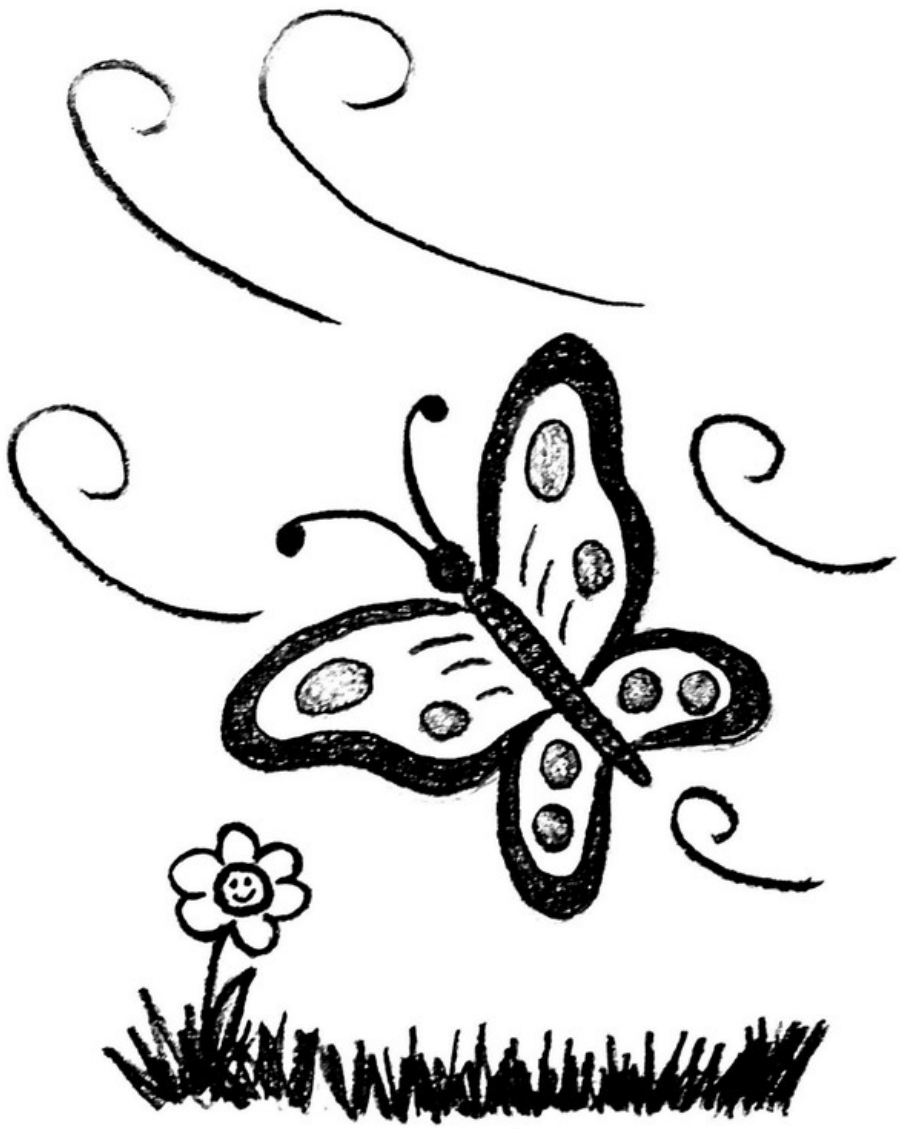

Szellő ring, lepke száll...

Guti Tünde gyermekversei

Borítókép és illusztrációk: Guti Gergő

A könyv tartalma kizárólag szövegváltoztatás nélkül terjeszthető, az író nevének és honlapcímének feltüntetésével!

www.gutitunde.eoldal.hu

2015. Budapest

Tartalom:

Ajánlás

Bevezetés

Tavaszköszöntő

Jön a tavasz...

Gyermekláncfű

Árvácska

Tavaszi kert

Kék virágocska

Napsütés

Magyar vidék

A tavasz a legszebb

Naplemente

Nem akarok kaktusz lenni!

Anyák napjára

Akácos

Pipacs

Hajnalban

Pipacskordon

A szarka

Letépve

Madarak

A rét

Harkály

Vihar

Tündérszőnyeg

A puszta

Ébred a nyár

Fehér szirmok

Hűs szelek szárnyán üzen az ősz...

Átöltözik a rét

Tengelicek

Platánfák alatt

Jókedv

Balaton-parton

Szép, jó reggelt!

Leszáll az est...

Verebek

Cinkedal

Szeptemberi reggel

Búcsúzik a nyár

Dideregve jön az ősz...

Kopog az ősz az ablakon...

Az ősz

Nyár az őszben

Vakond

Napfényes október

Hűvös reggel

Viharos szél

Papír odú

Őszi képek

Csendes az utca...

Ünnep közeledik!

Szánkózás

Cinkepár

Vörösbegy

Jön a tavasz

Kicsi virág

Szellő ring, lepke száll...

Álmomban

Virágos rét

Mosolyog a kert

Napsütés

Pereg az élet...

A szabadban

Vakáció

Mézillat árad...

Nyár

Nyári képek

Újra cinkék!

Hallgat az ősz

A tavasz hajnalán

A Teremtő dicsérete

Szárnysuhogás

Csendes este...

Évszakok

Őszi életképek

Megfigyelés

Hűs cseppekre várva

Tücsökzenés, csendes este...

Szirmot nyit a kikelet

Tavaszi rímek

Árva levél

Az elsárgult avarban...

Este a téren

Függelék

Ajánlom versikéimet

nővéremnek Estillának
(akitől a legtöbb biztatást kaptam),
és mindazon kicsiknek-nagyoknak,
akik nem sajnálják az idejüket,
hogy rácsodálkozzanak akár
a legparányibb szépségekre is.

Bevezetés

A teremtett világ apró csodáit azok veszik észre,

akik gyermeki lelkülettel elindulnak, hogy

megtalálják az elrejtett kincseket.

Örülök, hogy velem tartasz!

A szerző

TAVASZKÖSZÖNTŐ

Észre se vettem, és már felöltöztél,
cinege jelzi jöttödet,
ágakon ülnek és kizöldülnek
apró falevelek.

Észre se vettem, és már felöltöztél,
sugarak hozzák híredet,
táncol a lápon, dalol a fákon
a vidám kikelet.

Észre se vettem, és már felöltöztél,
virág kíséri léptedet,
bújnak a fűben mind gyönyörűbben...
Tavasz, köszöntelek!

JÖN A TAVASZ...

Jön a tavasz, mezítlábas,
lábujjhegyen lépeget,
int a fűnek, szól a rügynek,
dugjátok ki fejetek!

Rámosolyog minden fára,
a kismadár csicsereg,
bújik is a jácint szára,
már senki se didereg!

GYERMEKLÁNCFŰ

Úgy örülök
a kis sárga virágnak,
ami kinyitotta
szirmait vasárnap!
Puha szoknyácskáját
rendezgette éppen,
mikor észrevettem
az üde zöld fűben.
Úgy gondolta, felöltözik,
mert már végre tavaszodik,
minden szirma fényes-sárga,
így nevet rá a világra.

ÁRVÁCSKA

Puha bársony, szép ruhácska,

amit hord a kis árvácska.

Lila, sárga, barna, fehér,

hajolj hozzá, mindent megér

az a ritka, szép pillanat,

mikor napsugár villanat

csillámlik fel szép szemedben,

bársony virág két kezedben,

amely óvja és vigyázza,

árvácskáját áldva áldja,

mert az egyszerű kis virág

szirmaitól szebb a világ!

TAVASZI KERT

Tulipán a langyos szélben
álmodozva bólogat,
míg a napfény arany tollal
az arcomra írogat.

Vadárvácska és százszorszép
kandikál a fű között,
aranyesőnk is a kertben
új ruhába öltözött.

Még a fűz is elővette
ünnepi díszöltönyét,
rikító sárga ágával
űzve a tél közönyét.

Összebújik galamb, gerle,

szedi buzgón ágait:

fészket rakni van nagy kedve,

s szövögeti álmait.

KÉK VIRÁGOCSKA

Apró kis kék virág
kukucskál a fűben,
a tavaszi réten
mindig gyönyörűbben.

Csendben nyújtózkodik,
díszíti a tájat,
ilyen pompás kincset
csakis az találhat,

Aki gyakran sétál
kint a természetben,
s áhítattal telik
szíve, legmélyebben.

Apró kis kék virág

kukucskál a fűben,

a tavaszi réten

mindig gyönyörűbben.

NAPSÜTÉS

Ezerágú napsugár

kinn a réten táncot jár,

muzsikál, táncot jár,

harangszóra hazavár.

Simogató napsütés,

cinke, rigó, fütyülés,

repülés, fütyülés,

mindennap felüdülés!

Sziporkázó fényözön

ablakomon beköszön,

rosszkedvemet letöröm,

kézen foghat az öröm!

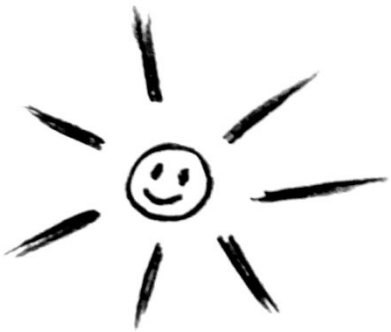

MAGYAR VIDÉK

A hajnal lassan dereng,
fényt küldve a felhőkön át,
a lelkem hosszan mereng,
hallgatva egy madár dalát.

A folyó lassul a kanyarnál,
mélyítve a medrét rendületlen,
majd ívét kiegyenesítve,
folytatja útját elégedetten.

A föld oly hosszan ébred,
oszlik a pára a szántás fölött,
a göröngyön kismadár lépked,
kutat a puha barázdák között.

De szép a táj, bájos, mint a mesék!

Magas nyárfák őrzik az út szélét.

Tarka pillangókkal, virágokkal,

színesre hímzett, magyar vidék.

A TAVASZ A LEGSZEBB!

Leülök a békés olajfa alá újra,
s derülök egy mókás, fehér pitypangot fújva.
Kicsit gyereknek érzem magam.

Fülelek, de nem szól réti tücsök húrja...
Pacsirta víg dalát szél-kottába írja...
Elámulva hallgatom.

Nyitnikék! A cinke harsányan fújja újra,
egy rigó válaszol csak, mint aki jól tudja:
mindig a tavasz a legszebb!

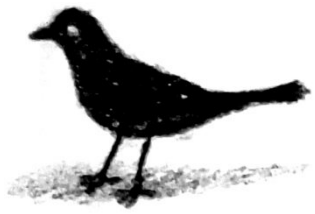

NAPLEMENTE

Gyönyörű a bíborló est,

lefesteni sem volnék rest,

ha épp nem a rigót nézném,

aki fent, a ház tetején

dalol önfeledten.

Átlépek egy más világba,

ahol minden aranysárga,

lila csík a vérvörösben,

bukik a Nap...lemenőben.

Sugara kialszik.

Rigóm füttye messze hallik,

fiókája régen alszik...

Faágakra ágyaz az Est,

vadászatra indul a nyest.

Lassan minden elcsendesül.

Bársonyszínű már fent az ég,

sündisznócska szöszmötöl még,

ablak előtt halk suhanás,

szívemből száll a sóhajtás,

s felragyognak a csillagok.

NEM AKAROK KAKTUSZ LENNI!

Hú, de szúr a kaktusztüske,

jó, hogy nem a lélek tükre,

legalábbis ezt remélem,

valahányszor megszúr éppen,

aztán félve rágondolok,

félreértve hányszor morgok,

pedig kaktusz nem is vagyok,

sokkal jobb az, ha mosolygok,

bocsáss meg, ha megszúrtalak,

vagy ha ma megbántottalak,

jó lenne, ha szívem és szám

áldást adna, mint az imám,

nem akarok kaktusz lenni,

hanem élni és szeretni!

ANYÁK NAPJÁRA

Kinyílott az első pipacs

május elsejére,

megírom a köszöntőmet

jó anyám részére.

Áldott legyél, édesanyám,

te mindennap drága,

korok között átívelő

családunk virága!

Virág, ami szépet láttat,

s jó illatot áraszt,

nem bánja, ha sok a munka,

mondja: ez nem fáraszt.

Egy van, ami elszomorít,

ha nincsen szeretet,

ezért kérlek, egymást mindig

segítsétek, gyerekek!

Hogyha neki kevesebb jut,

sohase panaszkodik,

miközben szétosztja kincsét,

másokért imádkozik.

AKÁCOS

Mézillatú akácerdő

lombja fölött bárányfelhő,

édes illat száll a légben,

akácfürtös napsütésben.

Fürtökben csüng a sok virág,

virágporos már a világ,

csillog a tavasz fényesen,

zsongnak a méhek édesen.

Arcomba száll az illatár,

akácillatú napsugár,

zümmög a méhsereg serényen,

csordul a nektár az edényen.

PIPACS

Kicsi pipacs járdaszélen,

fej-lehajtva, bús szerényen:

miért éppen ide nőttem,

mikor pipacs lett belőlem?

Kicsi virág, ne búslakodj,

inkább fény felé nyújtózkodj!

Azért kell neked itt lenned,

hogy gyönyörködhessek benned!

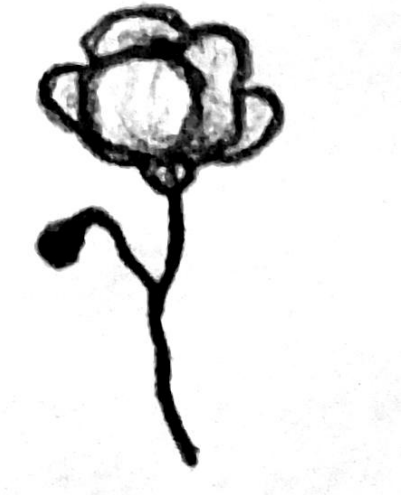

HAJNALBAN

Gyöngyharmattól nedves a táj,

lassan száll csak fel a homály,

hajnal-pára ott lebeg még,

ahol éjjel tücsökzenét

hallgattam, s most csendes minden.

Sárga lepke itt táncot járt,

Tücsök Tóni is muzsikált,

pitypang ernyő libbent szélben,

aranyhímes napsütésben.

Kis pacsirta korán ébred,

trillázgatva keltve téged,

első táncát ellejti már

az érkező fényes sugár,

s csak nézem a csillámló füvet.

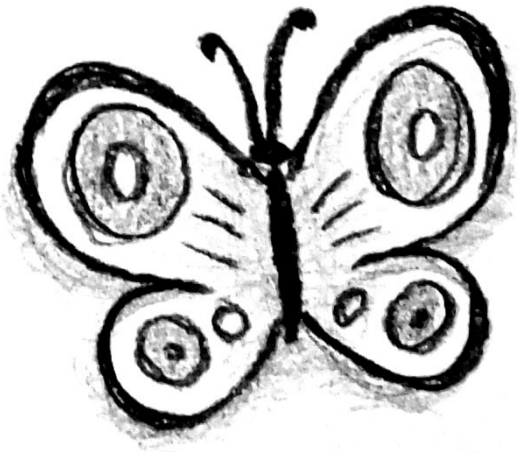

PIPACSKORDON

Pipacsok a fa tövében,

olyan szépen díszlenek,

s mert a kis fa olyan vékony,

védelmezők kellenek!

Oly fiatal, oly törékeny,

ágacskái oly gyengék!

Ne hagyjátok, szép virágok,

hogy e fát tönkre tegyék!

Bár ti inkább szépek vagytok,

és kevésbé erősek,

mégis szemem odavonzza

üde, piros színetek.

S aki figyel sok pipacsot,

körbe venni zsenge fát,

az megérti azon nyomban,

mit jelent az, amit lát.

A SZARKA

(Ábelnek és Zsófinak!)

Peckes, úri módra

lép fűbe a szarka,

mert önmagát olyan

nagyon nagyra tartja.

Mindenki meghallja,

ha a csőre cserren,

cinke is csak nézi,

mi az, ami reccsen.

Máskor meg felröppen

erkély korlátjára,

s nézi, mit vihet el,

lopva, tolvaj pára!

Tolla ugyan tarka,

de biz' furcsa fajta,

ha valami fényes,

rögvest csőrbe kapja.

Tegnap ilyen tájban

furcsa szarkát láttam.

Nem volt neki farka,

pedig tolla tarka.

Jól szemügyre vettem,

szemem meresztettem,

észrevettem máris,

hogy megnézi más is.

Szedte-vette szarka!

Hova lett a farka?

Tán csak nem egy macska

karmai közt hagyta?

Szegény madár billeg,

aztán illeg-billeg,

tarka fajta szarkák közé

nem illik, csak színleg!

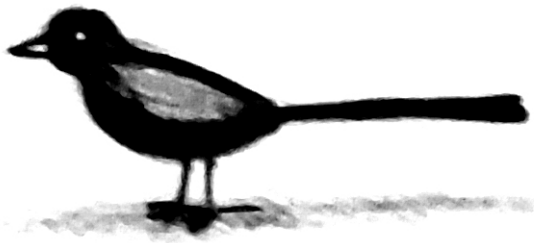

LETÉPVE

Halk sóhajtás száll a földről,

virágok kitépve tőből,

félholt szárak és levelek...

Ó, ti tudatlan gyerekek!

Hova üljön most a lepke,

ha pihenni volna kedve?

Hova szálljon a méhecske,

ha nincsen már több kelyhecske?

Miben fogok gyönyörködni,

hol fog dongó döngicsélni?

Ó, ti kedves kis gyerekek!

Ne zúzzatok, ne tépjetek!

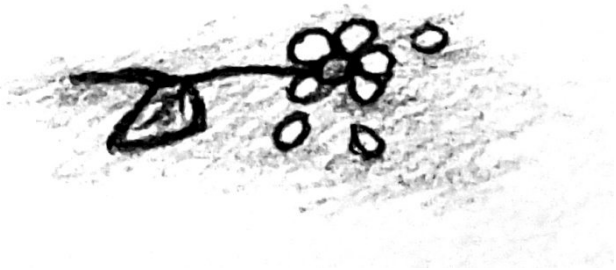

MADARAK

Tücsök cirpel, rigó fütyül,
csibe csipog, holló röpül,
varjú csőre nagyot koppan,
ha a dió összeroppan.

Kis pacsirta topog-tipeg,
rozsdafarkú csipog, csipeg,
verebecske magot mutat,
parti fecske falat kutat.

Cinke szárnya puhán kéklik,
szarkacsőrben gyűrű fénylik,
odvas fákon harkály kopog,
öreg bagoly egyre dohog.

Fülemüle szárnya rebben,

nem dalol más nála szebben,

gágognak a kis vadlibák,

madarakkal víg a világ!

A RÉT

A rét mindig itt van velünk,
sok szép kincsét osztja nekünk,
azoknak, akik értékelik.

A rét puha, díszes pamlag,
ezért, aki arra ballag,
békén leheveredhet.

A rét soha nem ejt panaszt,
de nézd, ő köszönti a tavaszt
ezernyi virágával!

A rét kedves és pajkos,

nevét felejtik sajnos

a mindig rohanó emberek.

A rét csupa víg kacagás,

a tét: meddig van maradás

a végtelen mezőn.

HARKÁLY

Zord időben harkályt láttam,

pedig én is majd átáztam!

Kereste a vacsoráját,

így találta meg a házát

kéreglakó, friss hernyónak,

minden fát, belül falónak.

Piros sipkás, szép madarunk

ázott tollat még meg sem unt,

begye üres, csőre hegyes,

addig kopog, addig keres,

míg a hernyót ki nem veszi,

s vacsorára meg nem eszi!

VIHAR

Göndörödik játszadozva egy nagy, fehér felhő,
iramodik, fátylát húzva gyengéden a szellő.
Fánk teteje suttogni kezd, ága mélyre hajlik,
zizegnek a falevelek, s az ég felmorajlik.

Friss, illatos esőcseppet permetez szét nyomban,
vidám, csörgő kis patakban egymás után csobban.
Pamacs felhő átöltözik fehérből szürkébe,
fidres-fodros fátyolingből ólomszín mentébe.

Harci kürtjét fújja már a vihar lankadatlan,
megtelik a völgyünk vízzel, kertünk ázott paplan.
Csuromvizes kis pillangó lehullott a földre...
szárítkozik a menyasszony: rigó szíve hölgye.

Tajtékzó, vad viharfelhő átvágtat az égen,

de mögötte a napsugár bújuk már szerényen.

Egykettőre felszárad a szomorú ég könnye,

szikrázik a napsugárban a természet gyöngye.

TÜNDÉRSZŐNYEG

Sétálok,

s kedvesen néz a sok virág.

Megállok,

mily szépek, kékek és lilák!

Tűnődöm,

tündér szőtte volna szőnyegét?

Oly mesés,

leírhatatlan a tarka rét!

Lehajlok,

s még látom a tegnapi esőcseppeket,

megnézem

az átlátszó, fényes igazgyöngyszemeket.

A PUSZTA

Rojtos szélű felhők gyülekeznek
az álmos határ fölött,
bágyadt szérűn kórók düledeznek
az arany kalász között.

Halkan szuszog a fákon a szél,
a Nap is csak vánszorog,
egymásnak döntve a kapanyél,
s a gémeskút nyikorog.

Messze az égen villám cikázik,
s a róna megtelik reménnyel,
új élet árad a száraz pusztán,
a hűvös, földszagú esővel.

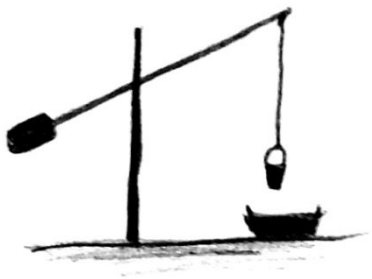

ÉBRED A NYÁR

Álmosan ébredt ma reggel a Nyár,
eldobta harmatból szőtt köntösét,
látta a Holdat, hogy már messze jár,
s arany sugárban fénylik fent az ég.

Dörzsölte szemét, pislogva nézett,
a felkelő Nap elmosolyodott,
színes ruhában közelebb lépett,
ma nem lesz vihar. Így megnyugodott.

Emelte fátylát, mező virágát,
megérintve a kéklő hegyeket,
lehelet könnyen járta el táncát,
megölelve a termőföldeket.

FEHÉR SZIRMOK

Kicsi virág, dísz pártában,

harmatgyöngyös, szép ruhában,

oly szelíden állsz a fűben,

zöld palástban, gyönyörűen!

Kicsi virág, pártád fehér,

s nekem annyit mindig megér

egy lehajlás szirmaidhoz,

lágy sóhajtás illatodhoz,

hogy ámuljak szerénységeden!

HŰS SZELEK SZÁRNYÁN ÜZEN AZ ŐSZ...

Hűs szelek szárnyán üzen az ősz,

megpihen néha, mint dinnyecsősz,

zord, vaskos felhők hátán még vár,

táncolhat, ünnepelhet a nyár!

Fél szemmel nézi, mikor botlik meg,

mert fáradt már, izzad és liheg,

palástja pajkosan meglibben,

amerre lép, a fű megzizzen.

Pillangót kerget, ruhája száll,

a széllel szemben nevetve áll,

arany haján szikrázik a fény,

napsugár játszik, mily tünemény!

Csilingel hangja: van még időnk!

Pirosra érik már a szőlőnk,

duzzad a szem a kalászunkban,

pacsirta röppen határunkban.

Hűs szelek szárnyán üzen az ősz,

megpihen néha, mint dinnyecsősz,

zord, vaskos felhők hátán még vár,

táncolhat, ünnepelhet a nyár!

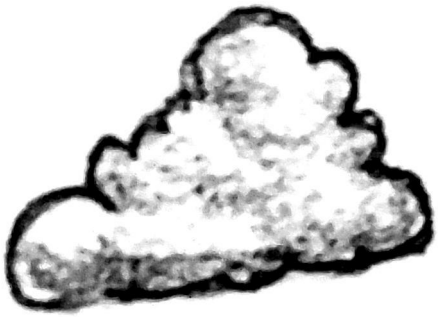

ÁTÖLTÖZIK A RÉT

Meghajol a szélben

a fű és a virág,

vége lesz a nyárnak,

tudja jól a világ.

Átöltözik egyszer,

levetve köntösét,

díszes ruhájából

kibújik majd a rét.

Sárgul már a levél,

hervadnak a szirmok,

fecskék száza gyűlik,

megtelnek a drótok.

Messziről meghallom,

az ősz süvít egyre,

lépte kopog tompán,

menetel a hegyre.

TENGELICEK

Szól a csiripelés,

zeng a terefere,

hallatszik az életvidám

csivit, madárzene.

Gyöngyöző nevetés,

gurgulázó dallam,

trilláznak a tengelicek

a belső udvarban.

Örömódát zengnek,

nekik nincsen gondjuk,

röptükben is énekelnek,

csilingel a hangjuk.

PLATÁNFÁK ALATT

Virágszőnyegen járok,

lepke kíséri utamat,

hosszúra nyúlt az árnyék

a vén fák ágai alatt.

Ropog a kavics lépteim nyomán,

pillangó játszik a szélben,

mennyi a szépség jó reggel, korán

a lomb közt áttetsző fényben!

Platánok alatt nézem,

az élet milyen gyönyörű,

öreg fák alatt idézem,

hogy szól a vén hegedű...

JÓKEDV

Széles mosollyal ébresztett

a korán kelő nap,

nyájasan és játszadozva,

kezében fénykalap.

Tisztelettel búcsúzik el

és köszön az ősznek,

úgy, ahogy a munkaidő

lejár kint a csősznek.

Bár még virít minden virág,

és koránt sincs vége

a jókedvnek, nevetésnek,

gyűjtünk egész évre!

BALATON-PARTON

Száraz szalmakazal árválkodik,
sárga kis fióka tollászkodik
a learatott, kopár tarlón.

Széles szántóföldek elterülnek,
récék halászgatva elmerülnek
a szelíd, nád övezte tóban.

Fecskék a drótokon sorakoznak,
gólyák a réteken megtárgyalnak
minden elsuhanó fuvallatot.

Játszi felhők már messze szállnak,

túloldalon a hegyek várnak,

a fűzfa lombja árnyékot rajzol.

SZÉP, JÓ REGGELT!

Szép, jó reggelt, kedves cinke!

Milyen sárga ma az inge!

Mondd meg, melyik mosodában

mosattad ki ilyen nyárban?

Szép, jó reggelt, kedves cinke!

Végre itthon vagyok, szinte

madárházat vélek látni,

ablakokat kell csak tárni!

Szép, jó reggelt, kedves cinke!

Friss vagy, még sincs rajtad címke,

természetes hangod s színed,

visszatükrözi a szíved.

Szép, jó reggelt, kedves cinkém!

Köszöntöm az udvart szintén,

minden kedves lakójával,

rigó-, veréb-, szarkapárral!

LESZÁLL AZ EST...

A nap is lement már,

rózsaszínű az ég,

könnyű felhőfátyol

suhan át rajta még...

Madár elcsendesül,

békén nyugszik a táj,

csak tücsök ciripel,

s leszáll az esthomály.

Messze a távolban

halvány fény kigyullad,

vándoroknak utat

mutat egy kis csillag...

Elszenderül minden,

pihen a nagy világ,

álomra hajt fejet,

alszik a kis virág...

VEREBEK

Hangoskodó verébcsapat
veri fel a csendet,
városlakó kismadár nem
ismeri a rendet.

Messziről már hallatszik,
hogy megint összevesztek,
minden magot, kenyérmorzsát
ők már rég megettek.

Átfésülik újra s újra
lombok közt a járdát,
éhesek, ezért csapnak most
éktelen nagy lármát.

Ha találnak jó falatot,

lesz idő játékra,

hancúrozva röppennek le

a bokros tájékra.

CINKEDAL

Jó reggelt!

- dalolja boldogan -

Jó reggelt,

de kék az ég!

Ébresztő!

- kis csőre hogy csattan -

s biccenti bolyhos fejét.

Jó reggelt!

- énekli vidáman -

Jó reggelt,

ez a nap szép!

Ébresztő!

- kis szeme kivillan -

s bátran

az erkélyre lép.

Jó reggelt!

- csattogja nevetve -

Jó reggelt

és szép napot!

Ébresztő!

- de jó ma a kedve,

még én is

kedvet kapok!

SZEPTEMBERI REGGEL

Szeretem a reggelt!

Messziről is látom,

ahogy harmatgyöngy ül

a kopárló fákon,

didereg a levél

reszketve az ágon,

s érzi, hogy az ősz

eljötte nem álom!

Érkezik a hűvös,

fagyos köpenyében,

furulyáját fújja

fehér kötényében,

szélnótára hajlik

az útszéli nyárfa,

kicsit szomorúan

gondol még a nyárra.

BÚCSÚZIK A NYÁR

Zizzen a falevél lábaim súlyától,
halkan megzörren a száraz avar,
lassan elbúcsúzik a nyár a tájtól,
s a csillagos éj csendesen betakar.

Sóhajt az erdő, piroslik még a som,
fekete szeder az ösvényre hajlik,
a kopár fák közt fürge kis borz oson,
s az ágak közt bús madárdal hallik.

Fényesen jön fel a Hold az álmos égen,
a felhő bíborló aranyban úszik,
csendesen álmodik a rét a nyárról,
s az égő napkorong pislogva nyugszik.

DIDEREGVE JÖN AZ ŐSZ...

Dideregve jön az ősz,
szorosra zárja kabátját,
s halkan fújja furulyáján
az elmúlás szomorú nótáját.

Majd versenyt rendez a felhőknek,
vad vágta indul az égen,
avart kavar a zúzmarás szél,
s tovasiklik a szürke messzeségben.

A sárga levelek ijedten lógnak,
barna társaik görcsösen kapaszkodnak,
majd sorsukba beletörődve,
halkan a hűvös talajra hullnak.

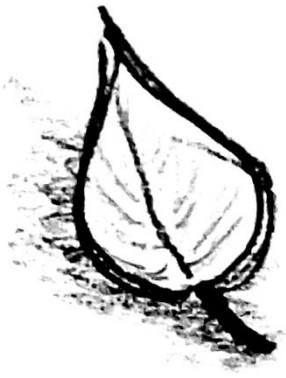

KOPOG AZ ŐSZ AZ ABLAKON...

Kopog az ősz az ablakon,
bedobog hűvös alkonyon,
széllel küldi üzenetét,
ködös reggel jelzi jöttét,
illatát érzem a fák közt.

Kopog az ősz az ablakon,
suhan a díszes templomon,
sárga levél mesél erről,
érezzük, jön, vajon merről?
Súlyos felhők ülnek a dombra.

Kopog az ősz az ablakon,

avarba süpped a lábnyomom,

gyermekként mennyit szaladgáltunk,

szakadó esőben jól megáztunk,

szerettem a színes, őszi tájat...

Kopog az ősz az ablakon,

ugyanúgy, mint rég a balkonon,

üres már rég a fecskefészek,

lelassul, megnyugszik tán az élet,

s behúzódunk az öreg kályha mellé.

AZ ŐSZ

Mindenkit elér az ősz,
hiába kapaszkodik fázva,
hirtelen támadt, hűvös széllel
sárga színt önt a világra.

Vad, szürke felhők vágtatnak,
versenyt futnak a széllel,
de a lankás domboldalakon
a szőlőtőke termést érlel.

Szép az ősz, de bús és fáradt,
elárvult fák hajladoznak jöttén,
halványan felsejlik a jövendő képe
a sárga, a piros és barna falevelek jöttén.

NYÁR AZ ŐSZBEN

Sétálok a fűben,
rám nevet a rét,
gyógyító a napfény,
szikrázik a lét.

Nyoma sincs a kora
reggeli harmatnak,
vígan él a mező,
a fák meg hallgatnak.

Kicsi zöld gyík szalad
fürgén, megijedve,
de a lepke szárnyal,
és táncos a kedve.

Elfelejtem nyomban,

itt van az ősz újra,

lassan még a vakond

is a földet túrja!

Bár még szeptember van,

sárgul már az erdő,

de az ég kékjében

alig úszik felhő...

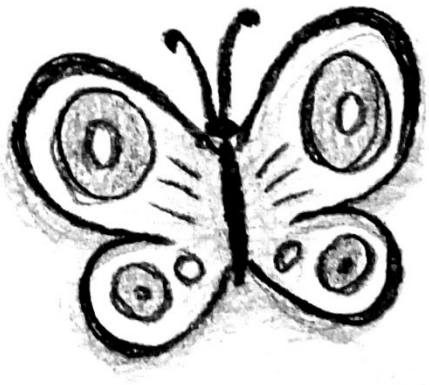

VAKOND

Barna buckák járda mellett.

Kicsi vakond! Ásni kellett?

Előcsalt a meleg napfény?

Csupa föld rajtad a mellény!

Barna halmok fűben, sorban...

Jó idő van. Ne félj! Jól van!

Megérdemelsz egypár jó szót,

ne halljak ezentúl zokszót!

Ásó, lapát, oldaladra!

Hanem most már menj utadra!

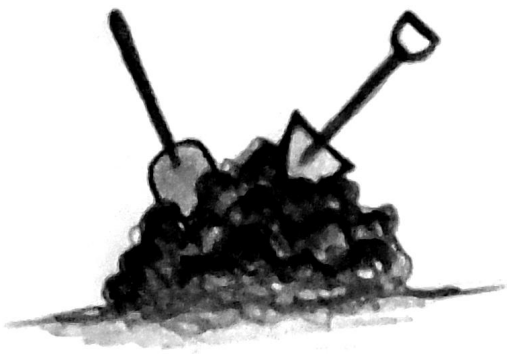

NAPFÉNYES OKTÓBER

Lila bogáncs, fodros lepke,
mindenkinek jó a kedve!
Sárga, fehér kis virágok,
áldón süt a napfény rátok.

Tarka szarka topog, recseg,
októberben ilyen meleg?!
Barna szöcske nagyot ugrik,
az árnyék hosszabbra nyúlik.

Avarszagú úton járok,
madárdalra meg-megállok,
kék ég alatt cinke fecseg,
bokortőben rigó remeg.

Megcsípte a dér az erdőt,

elfújta a szél a felhőt,

lassan vége lesz a nyárnak,

októberi mulatságnak.

HŰVÖS REGGEL

Borongós időre ébredtünk ma reggel,
vénasszonyok nyara elszállt a meleggel!
Dideregve lépek elázott levélen,
esőfelhőt látok feketén, fehéren.
Piros lombok között széncinke csicsereg,
csurom víz tollával most inkább kesereg.
Hűvös szelek elől elrejtőzött minden,
szánakozik búsan az elázott ingen.
Leverte az eső a sok szép levelet,
majdnem látható már a hűvös lehelet...

VIHAROS SZÉL

Haragos széllel érkezett
meg az igazi ősz,
viharos felhők vállain,
száguldozik, mint hős.

Palástja lobog nyakában,
sepri a leveleket,
süvítő hangja tudatja
az érkező hideget.

Húzza és tépi a fák haját,
jajgat az ág, a lomb,
gondozott, ápolt frizuráját
siratja a még zöld domb.

Sárga és piros kendőjét köti

fejére az öreg tölgy,

az erdő fái átöltöznek,

mint a sok igényes hölgy.

Bozontos frufruját igazgatja

a borongós arcú ég,

mert a szél csúnyán összekócolta,

folyhat is a könnye még...

PAPÍRODÚ

Pajkos felhők hancúroznak
a hideg, kék égen,
fellegekbe fodrozódnak
hűvös, őszi szélben.

A jókedvű kismadarak
vígan játszadoznak,
korlátra tett dióbélből
bőven lakmároznak.

Huncut szemű, bolyhos cinke
csőrével kopácsol,
egy kirakott kartonlapon
ablakot barkácsol.

Azt gondolja, odút farag,
úgy, mint hozzá illik,
de a papír az nem fatörzs,
s az erkélyre nyílik!

Bólogatva méregeti,
aztán gondol egyet,
lendülettel nagyot röppen,
nem kalapál többet.

Idővel hát abbahagyta,
papírt nem tépeget,
visszaszállt a barackfára,
s távolról nézeget.

ŐSZI KÉPEK

Csendes az udvar és csendes a fű,
gyere és nézd meg, az ősz gyönyörű!
Piros és tarka a levél a fán,
vörös és sárga, de milyen vidám!

Játékos cinke kopog az ágon,
ujjai között diót fog, látom.
Kitűnő ebéd s jó vacsorára,
nem fog ki rajta a hűvös pára.

Éled az udvar, a Nap éjt szabdal,
háláját zengi egy rigó, dallal.
Sebtében mosdik a szomszéd cica,
erkélyen ülnek Kormos és Vica.

Pereg a levél lassan a fáról,

avarban mesél halkan a nyárról.

Lelkemben lángol bíborszín tájkép,

ámulva látom, az ősz milyen szép!

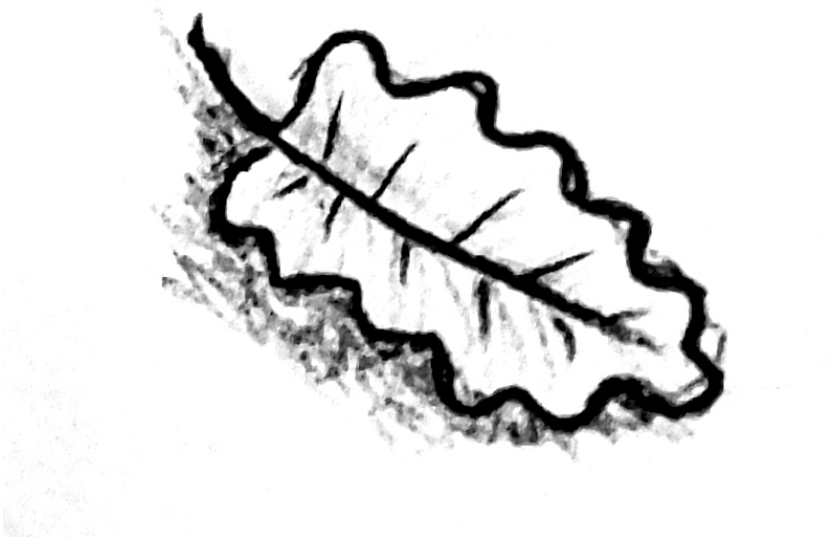

CSENDES AZ UTCA...

Csendes az utca és csendes a táj,
dereng a hajnal, elszáll a homály,
s míg idelent minden sárgul és él,
addig fent hófelhőt kerget a szél.

Mellettem dallal ébred a világ,
az égen hideg, fagyos jégvirág,
előttem langyos fuvallattal kél,
fölöttem fehérben nyargal a tél.

Itt napfény cirógat áttörve gátakat,
távolban hólepel borít hegyhátakat,
szívemben advent s megemlékezés,
mennyből jön áldás, fentről ébredés!

ÜNNEP KÖZELEDIK!

Meleg fénnyel tekint rám a Hold,
világít az ég szeme,
fehér sugárt udvarában old,
csilingel csillagzene.

Csendben, békével nyugszik az est,
minden szenderedik,
szívben, lélekben dúdolva fest,
ünnep közeledik!

Sötét lepelben nyújtózik az éj,
bársonyos az éjszaka,
lila felhő úszik, mint karéj,
s már üzen a tél szava...

SZÁNKÓZÁS

Gyermek-lelkem nagyra tárom,
megkeresem gyatra szánom,
ütött-kopott az már régen,
idén nem siklott a jégen.

Mélyet szippantok az utcán,
van is, aki bámul furcsán...
Micsoda egy felnőtt gyerek!?
Én meg ránézni sem merek...

Ki mit gondol, ám nem bánom,
én a dombra húzom szánom,
lesiklok, mindent felejtve,
s a rosszat a hóba elrejtve.

Kicsi cinke csengő hangja

kísér, pedig nincsen rangja,

nincs is benne rosszra hajlam,

bájos dalát, na, hadd halljam!

Szánkóm csúszik le a völgybe,

szemem tapad öreg tölgyre,

összes ága hó borított,

a tél képe elbódított...

CINKEPÁR

Sárgás begyű, kicsi cinke,
bolyhos fejű és picinyke,
csipog-csipeg az erkélyen,
szarka nézi nagy kevélyen.

Hegyes csőre kippen-koppan,
kartondoboz rippen-roppan,
talált téli eleséget,
tavaszra meg feleséget.

Már a diót együtt eszik,
tél leckéjét együtt veszik,
széncinege és a párja,
ki az udvart vele járja.

VÖRÖSBEGY

Tálat raktam, inni adtam,
hideg télen jóllakattam,
nem volt gondja, hogy mit egyen,
ő az én kis vörösbegyem.

Minden reggel idevártam,
megörültem, ha megláttam,
rozsdavörös színű begyét,
buksi fejét, csőre hegyét.

Könnyű szárnyon hozzám repült,
napraforgó maghoz leült,
szétnézett nagy óvatosan,
csipegetett komótosan.

Barátkozott a cinkékkel,

szénsziníűvel és a kékkel,

nem volt irigy hideg télen,

megéltek a dióbélen.

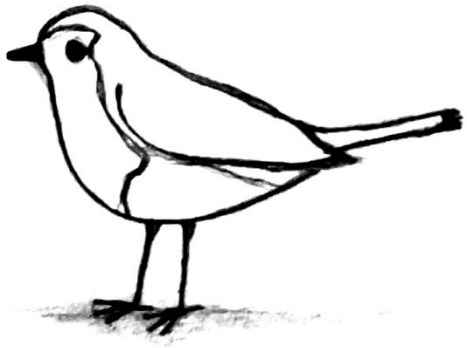

JÖN A TAVASZ

Jön a tavasz napsugárban,
idelibben a fényárban,
mosolyt hintve fűre-fára,
hűs folyóra, vadvirágra.

Jön a tavasz, sziporkázik,
kint a mező meg-megázik,
nagyot sóhajt nyújtózkodva,
madárdalba burkolózva.

Jön a tavasz, meg-megszeppen,
hópelyhektől meglepetten,
és bár deres, fehér a fű,
mégis itt van, nézd, gyönyörű!

KICSI VIRÁG

Kicsi virág, sárga kincsem,

teli világ, sehol nincsen

ilyen üde, tiszta mosoly,

aki rád néz, máris fogoly,

szabadulni nem is akar,

tavasz felhő lágyan takar,

könnyű illat száll a szélben,

arany sugár szép mesében...

SZELLŐ RING, LEPKE SZÁLL...

Lélegzem mélyen a bódító illatot,
álmomban várom a virágzó holnapot,
bársonyos szirmokon napsugár kacaját,
szorgalmas méhecskék vad, zsongó moraját.

Sárgában tündöklik élénk aranyeső,
jártában-keltében tarka erdő, mező,
kivirult, kizöldült fű, fa, virág, liget,
aranyló dombokon kis lovacska üget.

Szellő ring, lepke száll, messze nyúl az árnyék,
brekegő békáktól hangos már a zsámbék,
apró gyík kukucskál, jó lesz biz vigyázni,
gólya úr elrepül, azt kell még kivárni!

Eldobja ásóját a selymes kis vakond,

megnézi munkáját, nem lehet semmi gond,

dús réten őzgida, gyorsan nagyot szökken,

veszélyt jelző szarka a sűrűbe röppen.

Zajos már az erdő, népe táncot járhat,

huncut szemű róka, játszva ösvényt vághat.

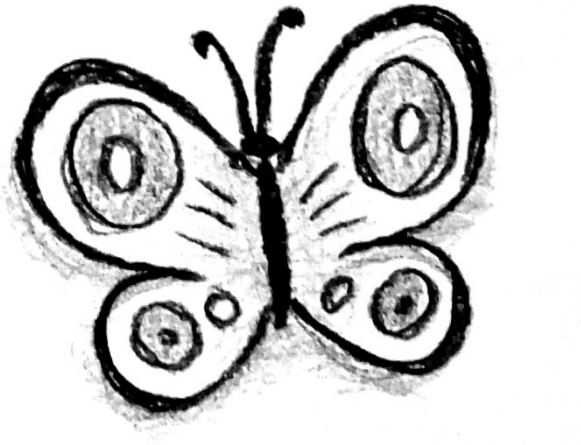

ÁLMOMBAN

Egyszer, éjjel álmomban,
elfértem egy lábnyomban.
Nem láttam ki, mégse féltem,
mert ha jobbra-balra néztem,
fényben úszott kis világom,
körös-körül sok virágom.
Este leple lágyan takart,
néztem az engem védő kart.
Halványlila, fehér felhő...
hajnal dereng, hamar eljő...
Ébredésem boldog, vidám,
hálával telt meg az imám!

VIRÁGOS RÉT

A virágos rét önzetlen osztja báját,
nekünk adja tarka kincseit,
kergetőző szél tépkedi szép ruháját,
s felszárítja ezüst könnyeit.

Dús, hullámzó fű szőnyeget terít elénk,
lelkünk hallja gyenge sóhaját,
gondtalanul nő, zöldülve virít felénk,
arcunk érzi zsenge illatát.

Könnyedén szálló, harmatos, lenge fátyol,
fodros felhő szélben megdagad,
napsugár érint, hangos a közel s távol...
fehér gólyánk - fészkén megmarad.

MOSOLYOG A KERT

Nézd, mily szép a fű,

nézz szét, gyönyörű!

Illatos a föld,

virágzik a völgy!

Harmatos a táj,

oszlik a homály!

Mosolyog a kert,

nem vagyok levert!

Zöldell hét határ,

dalol víg madár!

Selymes, dús a lomb,

bársonyos a domb!

Méhecskénk leszáll,

porozva megáll!

Pillangónk lendül,

táncolva pendül!

Szalad fürge gyík,

hátán szürke csík!

Ragyog ránk a nap,

végre így marad!

NAPSÜTÉS

Ezer ágú napsugár
kinn a réten táncot jár,
muzsikál, táncot jár,
harangszóra hazavár.

Simogató napsütés,
cinke, rigó, fütyülés,
repülés, fütyülés,
mindennap felüdülés!

Sziporkázó fényözön
ablakomon beköszön,
futok már a kis közön,
kézen foghat az öröm!

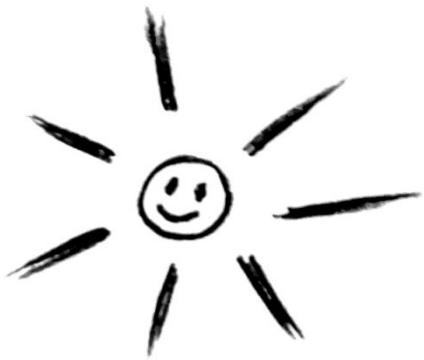

PEREG AZ ÉLET...

Virág, mely boldogan ontja az illatát,
szellő, mi suttogva mondja el bánatát,
folyó, mely csendesen mossa a partjait,
vándor, ki őszintén keresi álmait,
anya, oly gyengéden gondozza gyermekét,
szeme, hogy vigyázza és óvja életét,
kék ég, nézd, szikrázik, arany a sugár,
fészek, hol csipog a kis tarka madár,
mezőn a fűszál s a rikító pipacs,
gyógyító remény, vidám ipiapacs,
pereg az életünk, s űz, hajt, ki fiatal,
győzni a rossz felett - ez lesz majd diadal!

A SZABADBAN

Lila, fehér, sárga szirmok
libbennek a szabadban,
pihekönnyű madárszárnyak
rebbennek a magasban.

Vad árvácska és százszorszép,
piros pipacs ünnepel,
víg kakukk és fülemüle
muzsikája dalra kel.

Elfeledve a bús esőt,
kinn a rét már szárogat,
virágporos lábán a méh
arany nektárt tartogat.

Szétcsúszik fent az ég fátyla,
vidám arca kibukkan,
mosolyog a nap világa,
minden zugba bekukkan.

Hullámzik a tarka mező,
szélén patak folydogál,
szelíd szemű kis őzike
félénk szívvel álldogál.

Szelek szárnyán száll a gólya,
piros lába integet,
füstifecske is fent rója,
átszeli a kék eget.

Ciripelő tücsök koma

lágy dallamot hegedül,

bársonypuha jázminvirág

mézillata rám terül...

VAKÁCIÓ

Június van, végre vége,
lazíthatunk, pihenünk,
tankönyv, füzet félretéve,
vakáció, mehetünk!

Alhatunk már jó sokáig,
nem ébreszt a telefon,
nem halljuk a csengő hangját
iskolában monoton!

Miénk lehet kék ég alatt
a zöld pázsit, hegyvidék,
úszunk tóban vagy folyóban,
s feltárul a szakadék!

Az a baj, hogy gyorsan múlik

majd a nyár, mint rég a tél,

nagyon várjuk, de ha itt van,

tovatűnik, mint a szél...

MÉZILLAT ÁRAD…

A búbos pacsirta eltikkadt,
az ázott földfelszín megszikkadt,
elmúlt az eső és ragyog a világ,
aranyban tündöklő sok pompás virág,
rezeg a levél és zörög az eresz,
nagyapó fentről egy cserepet levesz,
fióka tátogva ebédjét kéri,
rigó a fiának a hernyót méri,
vakító kék égen fodros a felhő,
csipkézett hegyeken táncol a szellő,
méhecske zümmög a szorgalmas társról,
mézillat árad virágporos hársról…

NYÁR

Ezer arcú, tüzes nyár,

rezeg a lég, merre jár,

köntösét sugárból szőtte,

szikrázik az égen jötte,

arany haja könnyű szellő,

fejpántja egy fodros felhő,

lába nyomán búza sárgul,

háztetőkön fészek árvul,

gólya fiak kelepelnek,

szorgos hangyák menetelnek,

estefelé, tó tükrében,

fürdik a nap, lemenőben...

NYÁRI KÉPEK

Ég kékjében fehér felhő,
aranyozott napsugár,
hűs tó partján vízre nézve
gólya úrfi halra vár.

Napsütötte mező szélén
hegedül egy kis prücsök,
társul hozzá a rokonság,
dalt kedvelő sok tücsök.

Sűrű erdő közepében
ugrándozó kis gida,
óvatlan a rétre szökken,
anyja mondja: ez hiba!

Erdő, mező, tópart és rét

csupa zene, vigalom,

de majd az éj leple alatt

csend lesz és hűs nyugalom.

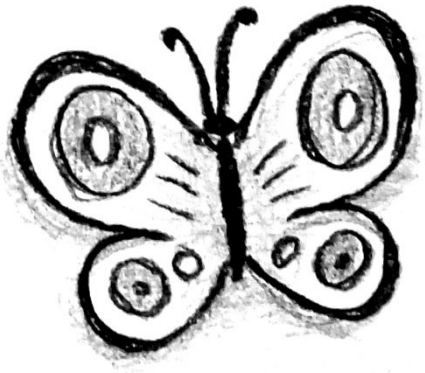

ÚJRA CINKÉK!

Édes cinkém, hát eljöttél,
fényes nyáron hogy megnőttél!
Tudd meg, oly régóta várlak,
örülök, hogy újra látlak!

Végig jártál utcát, kertet,
széles asztalt nem felejthet
egyetlenegy kismadár sem,
mert itt sok van olajos szem.

Tökmag, dió, napraforgó,
uzsonnára jó mogyoró!
Hát csak gyertek, közel az ősz,
nem fütyül már a dinnyecsősz!

Elbúcsúzik lassan a nyár,

melegével másfele jár...

De az ősz is szép lesz, nézd már:

ennivalód kint van, rég már!

Csupa ízes, finom ebéd,

csicseregj hát, ez a beszéd!

Hozd el kék fejű barátod,

nem fog éhezni, meglátod!

HALLGAT AZ ŐSZ

Elhalkult a vidám ének,
elárvult a madárfészek,
csendesebb lett már az élet,
hűvös este köszöntött ránk.

Hangya, bogár a föld alatt,
hideg elől rejtve maradt,
sáros avar fűhöz ragadt,
magányosan búsul a fűz.

Szürke felhőn jelentkezett,
szitálással megérkezett,
éjszaka ránk telepedett
a megsárgult ősz, hallgatagon.

A TAVASZ HAJNALÁN

Bokoralj megzörren,
száraz ág megcsörren,
a harkály kopácsol,
és egy odút ácsol,
pinty fuvolázik,
szél dudorászik
kergetőzve a tavasz hajnalán.

Erdőből kizendül,
madárdal felcsendül,
harangok zúgnak,
galambok búgnak,
a cinkék új dallal,
verebek nagy zajjal
örülnek a tavasz hajnalán.

Csilingel a szikrázó ég,

emlékünkben él a tél még,

de az apró rügyek bújnak,

és a szellők lágyan fújnak,

pajkos napsugarak

vidáman kacagnak

az ébredő tavasz hajnalán.

A TEREMTŐ DICSÉRETE

Minden bolygó és galaxis,
sziporkázó csillagok,
Föld és az ég, Hold és a Nap,
Téged szolgál: „Itt vagyok!”

Rólad beszél erdő, mező,
tarka liget, kis virág,
Téged dicsér messze zengő
vidám dallal a világ.

Minden hűvös esőcsepp,
mi áztatja a földeket,
minden fényes napsugár,
mi átjárja a színeket.

Neked ujjong, Terólad szól
kismadár az ágakon,
jóságodról énekelve
fák tetején s házakon.

Hóborított hegyoldalak,
óceán s a kis patak,
sivatag és tenger mélye
hódol, én is áldalak!

SZÁRNYSUHOGÁS

Fák tetején, ágak végén
kis tengelic csicsereg,
Afrika zöld partjainál
füsti fecske ficsereg.

Közeledik már a tavasz,
tudja jól, indulni kell,
érzi: várja végtelen tér,
távol mező, menni kell!

Megelőzi daru, gólya,
aki bátrabb, útra kelt,
szárnysuhogás száll a szélben,
tárul a rét és a kert.

CSENDES ESTE...

Levette fénylő ruháját a fáradt nappal,
lehelet harmatból sátrat von fölé az éj,
sötét bársonyból készül puha takarója,
csillagsugarak közt altatót mesél a mély.

Lehunyja bágyadt szemeit sok dalos madár,
megpihen fészkében gerlepár, cinke, rigó,
elcsendesül minden, nyugszik a rét, habár
kedvesen zendül még egy halk fülemüleszó.

Suttogva küldi aludni fiait a sün,
szöszmötöl, szuszog a kicsi, kedves barát,
fűszálak rejtekéből hegedül a tücsök,
eljátssza lassan a nyár esti dalát...

ÉVSZAKOK

Napsugárból fonta be dús haját a nyár,
finom, puha, zöld selyembe öltözött,
ám koszorúját szerényen letette már,
virága lehullt, s a dal elköltözött.

Arany szálai lassan mind megőszültek,
selyem köntösére barna takarót borított,
s dermedt hajnalok szoborrá kövültek,
s a tarka mezőkre fagyokat fordított.

Hegyeink felett már hócsipkét készít a tél,
fenyvesek halk sóhajtását ködfátyolba rejti,
s ha zord szirteken száguld a zúzmarás szél,
fehér terítőjét, majd lágyan a világra ejti.

ŐSZI ÉLETKÉPEK

Sárgába öltöztek a harmatos kertek,
gazdák a kutakból friss, hűs vizet mertek,
szorgos, erős kézzel még diót is vertek,
de előbb puttonyt töltöttek illatos szőlővel.

Kicsi, tüskés sünök avarban alszanak,
nyárfa gyökerei álmukra hajlanak,
tücsökciripelést már ők sem hallanak,
mert elcsendesedett az őszi mező.

Csontkemény varjúcsőr károgva koppan,
megszáradt dióhéj recsegve roppan,
fekete szárnyával lassan megmoccan
a lomha madár, és magasba emelkedik.

MEGFIGYELÉS

Elszáradt tarisznyát zörget a szél,
a pásztortáska de lesoványodott!
A tavaszi égen fátyolfelhő kél,
s a kék tündöklés elhalványodott.

Jázminbokrunk ünneplőt hord,
fanyar illatát ontja az olaj,
virágfürthöz az akác virágot told,
szorgos méheket sejtet a moraj.

Falevelet sodor a szellő,
a fenyők alatt tobozok ülnek,
gabalyodik egy bárányfelhő,
és a fehérbe szürkék vegyülnek.

Madárfüttyös lombok között

fiókák csipognak egyre,

vadvirágos rétek fölött

sasok szállnak fel a hegyre...

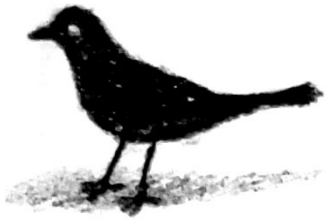

HŰS CSEPPEKRE VÁRVA

Szívem szomjas, lelkem tikkadt határ,
megfakultak színei,
esőért eped testem-lelkem, sárgán ömlenek rám
a telihold fényei.
Tenyérnyi felhők foszladoznak
az aszott föld felett,
kisült a rét, tikkadt göröngyök sóhaja
mélyen bent rekedt.
A nyárfaliget aléltan tárja szét
kérges ágait,
reményem hűs cseppekre várva
küldi fel vágyait,
s várok, mert valahol messze,
már zúg a zápor...

TÜCSÖKZENÉS, CSENDES ESTE...

Tücsökzenés, csendes este
alkonypírban, már letette
hangos, zsémbes, morc világát,
s megrajzolta éj virágát:
sziporkázó csillagokat,
fülemüle - víg dalokat,
kerek holdnak sápadt fényét,
ciripelők kedvét-kényét,
bagolycsalád éhes vágyát,
gyíkok, sünök puha ágyát...
Csendes estén elgondolom,
egyszer talán lerajzolom...

SZIRMOT NYIT A KIKELET

Apró virágokat hímez a fűbe Isten ujja,
úgy vártuk a tavaszt, végre itt van újra,
szirmot nyit a kikelet.

Arany sugár simul a fakó ágra,
madárdalok szállnak az alvó fákra,
szárnyat bont az élet.

Messze gyöngyözik a göndör nevetés,
földünk alatt bújik, sarjad már a vetés,
Isten ígérete holnapot támaszt.

TAVASZI RÍMEK

Friss szellők táncát öleli a lét,
tavaszi díszben pompázik a rét,
illatos bársonyt vállára terít,
finom, zöld selymet nyakába kerít.

Hófehér kelyhében almafa fogan,
virágpor titkokkal könnyű szél rohan,
nárcisz és tulipán kecsesen integet,
rózsaszín barackfánk neveti a telet.

Kéklő, szép ibolya bokrok alatt hajlik,
viruló lombok közt sárgarigó hallik,
bárányfelhő úszik szikrázó kék égen,
zúzmarát és fagyot elfeledtünk régen.

ÁRVA LEVÉL

Kósza szélben árva levél,
meghallgatom, hogy mit mesél,
friss tavaszról, tarka nyárról,
piros-sárga lombhullásról,
hogy emlékszik rigódalra,
hangyák hogy futottak falra,
s de szépek voltak a lepkék,
mikor a mezőt ellepték,
hogy ragyogott a türkiz ég,
mikor is volt, nem is oly rég,
most pedig úgy cibál a szél,
hegytetőkről üzen a tél...
társai már korán lehullottak...

AZ ELSÁRGULT AVARBAN...

Tipegő-topogó, apró lábak zörrenése,
libbenő-szökkenő, finom pillangók szösszenése,
erdőben cammogó, álmos kis sünök pisszenése,
hangtalan lehulló falevelek lágy zizzenése
az elsárgult avarban...

ESTE A TÉREN

A téren még kileng a hinta...

Tán búcsúzni jött titokban a nyár?

Lásd, tollamból is fogy a tinta,

le ne írjam, milyen szép volt, habár

dalom múltról szólna, nem ez őszi mának,

mert virágos emléke a zöld fűnek, fának,

nemsokára köd lehelte rozsdába öltözik...

Nézd, a vándormadár csapat mind délre költözik...

Függelék (kitéphető kifestő kicsiknek)

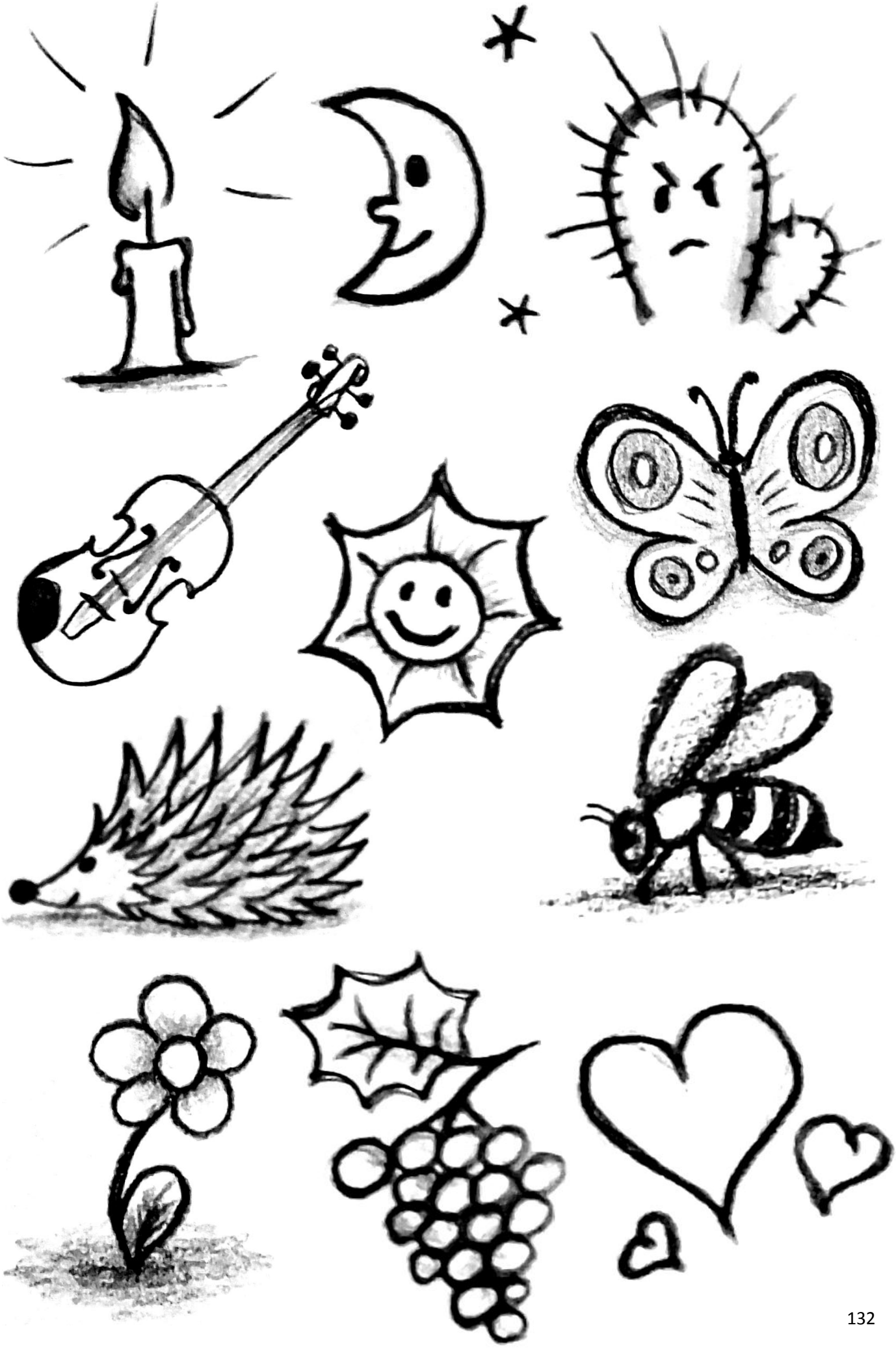

„A teremtett világ apró csodáit
azok veszik észre,
akik gyermeki lelkülettel
elindulnak, hogy megtalálják
az elrejtett kincseket.“

Guti Tünde